

ЉКН СТОЕ БЛГОВѢСТВОВАНІЕ.

ЗА Н. (Ѣ, КЄ – ЛВ).

Во время оно, бѣ человекъ во іерлѣмѣ, ѣмѣже ѣма сѣмѣонъ:
и человекъ сѣи праведенъ и блгочѣивъ, чѣа оутѣхи іѣлевы: и дхъ бѣ
сѣи въ немъ. И бѣ емѣ ѡбѣщано дхомъ сѣимъ, не видѣти смѣрти,
прѣжде даже не видитъ хрѣта гдѣна. И прѣиде дхомъ въ цѣрковь. И
ѣгда введѣста родѣтеле ѡтроча іѣса, сотворѣти ѣма по ѡбѣчаю
законномѣ ѡ немъ, и тоѣ прѣемъ ѣго на ръкъ своѣю, и благословѣ
бѣа, и рече: нѣѣ ѡпѣщѣши раба твоего, вѣко, по глаголѣ твоемѣ, съ
мѣромъ: ѣкѡ видѣстѣ ѡчи мои сѣнѣ твоѣ, ѣже ѣси оѣготовалъ прѣдъ
лицемъ всѣхъ людѣй: свѣтъ во ѡкровѣнѣе ѣзыкомъ, и слава людѣй
твоѣхъ іѣла.